

РЕШЕНИЕ

№ 7683

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7618** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу Решение №2669 от 06.06.06.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 10279/2023 г. по описа на Софийския районен съд, с което СРС-НО, 22-ри състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ, с който на „Атмикс Бетон“ ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал.3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от АПИ, чрез процесуалния представител- юрк. К., с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди ЕФ.

Наведеното и аргументирано касационно основание е за нарушение на закона-чл.348,

ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателят не се представлява.

С писмения отговор по жалбата и в съдебно заседание пред АССГ, касаторът „Атмикс Бетон“ ЕООД, чрез процесуалния си представител- адв. И. оспорва основателността на жалбата. Заявява и искане за присъждане на направените разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура дава заключение, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови оспореното решение, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 24.05.2021 г. в 10.42 ч., с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А -6 км. 50 + 427, е установено нарушение № С3D965565D1D2D45E053021F160A3797, с ППС влекач „МАН ТГХ 18.440 4x2 БЛС“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6А, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 0, в [община], за движение по път А- 6 км. 50 + 427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Във връзка с горното на жалбоподателя е издаден процесният ЕФ, с който му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

За да отмени оспорения ЕФ, въззивната инстанция е обусловила извод за допуснатото съществено процесуално нарушение при издаването му. Като такава еценила

липсата на предвидена възможност в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП (в редакцията както към момента на твърдяното нарушение-24.05.21 г., така и към датата на издаване на ЕФ, съобщен на 16.06.23 г.) за издаване на ЕФ при констатиране на нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Възприетото съществено процесуално нарушение е в съответствие с преимуществено формираната практика на АССГ и се споделя от настоящия състав.

Допълнително следва да се посочи следното:

Могло е СРС да проведе и установяване (макар да е обусловил извод за съществено процесуално нарушение) дали е дължима пътна такса за конкретния сегмент- път А-б км 50+427, с посока намаляващ километър, след като в досието на делото се съдържа писмо от 21.07.22 г. на директора на ОПУ-С.. Видно от същото, на път А-б, включително към 21.07.22 година, няма км 50+427 км. Това обстоятелство обуславя недоказаност на нарушението и отмяната на ЕФ, поради противоречието му с приложимите материалноправни норми.

АССГ съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело С-61/23 на СЕС, че член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

В тази връзка АССГ споделя мнението, че решението по дело С-61/23 на СЕС не обуславя автоматично отмяна на ЕФ, а е дължима преценка за характера и тежестта на конкретното нарушение през призмата на фиксираната санкция в размер на 2500

лева. За да е възможна същата, нарушението следва да е описано в необходимата конкретика- да е посочен дължимият, но незаплатен размер на пътната такса или поне тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, другите характеристики на пътя, заложи като критерии за определяне на дължимата пътна такса в чл.10, ал.1, т.2 ЗП, както и всички други смекчаващи и отегчаващи отегчаващи отговорността обстоятелства. В случая тези обстоятелства липсват в ЕФ и приобщените от СРС на основание чл. 283 НПК писмени доказателства, съдържащи се в административнонаказателната преписка.

При липса на обстоятелства, които позволяват да се направи извод, че санкцията в размер на 2500 лева е пропорционална на характера и тежестта на нарушението, ЕФ подлежи на отмяна и на това основание.

С оглед на изложеното, оспореното решение се оставя в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноски са в размер на 650 лева-заплатено адвокатско възнаграждение и се присъждат изцяло. Съдът не може служебно- при липса на възражение от другата страна да преценява дали заплатеното адвокатско възнаграждение е прекомерно, вкл. през призмата на решението по дело С-438/22 на СЕС.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2669 от 06.06.06.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 10279/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Атмикс Бетон“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: